

OUDER WESTLAND

In deze rubriek wordt teruggeblikt op een historische periode of gebeurtenis in Westland.

De Maasdijkse Belangen Vereniging bestaat 35 jaar, haar clubblad *De Maasbever* 30 jaar. Dat leidde tot een boeiende bundel vol (knipsel)verhalen over en van MaasdiJKers, een fors boek dat aantoont dat het dorp MaasdiJK echt Westlands is, maar toch anders.

▲ Voorzitter Laurens Noordam van de jubilerende MaasdiJKse Belangen Vereniging voor de Oranjesluis in MaasdiJK. „Doe maar gewoon, dan doe je al gek genoeg”, is de mentaliteit in MaasdiJK.”

▲ Het beeld De Dijkwerker van Gerard Brouwer op het Oranjeplein in het dorp. FOTOS THIERRY SCHUT

Westlands, maar anders!

Rien van den Anker

Voor veel MaasdiJKers is hun Westlandse dorp een plek waar ze niet zonder kunnen, nog net niet het paradijs. De boze buitenwereld, zo weten ze, denkt daar merendeels anders over, die wil er nog niet dood gevonden worden. Voorzitter Laurens Noordam van de jubilerende MaasdiJKse Belangen Vereniging moet er wel om lachen, kent inmiddels alle vooroordelen, weet ook dat menig MaasdiJKer ze zelfs koestert. ‘Doe maar gewoon, dan doe je al gek genoeg’ is volgens Noordam dé mentaliteit in de kern MaasdiJK. „Iedereen is hier hartelijk welkom als je gewoone een beetje aanpast. Er is een grote saamhorigheid, een sfeer van ons kent ons, ook voor buitenlanders.” En met dat laatste bedoelt hij grappend ‘iedereen van buiten MaasdiJK’.

Noaberschap

„Ze voelen zich niet verheven boven een ander maar accepteren ook niet dat anderen zich boven hen verheven voelen. En MaasdiJKers staan altijd klaar om burens en andere mensen te helpen. Je moet dat vergelijken met het noaberschap in Twente”. Natuurlijk, zo erkent Noordam, zijn er ook ongeschreven regels. Je auto was je niet op zondag en grasmaaien doe je dan ook niet. „Ik denk dat ze er niks van zeggen maar ze stellen het niet op prijs.” En het zijn volgens hem ook lui die gemakkelijk vrienden maken en van een feestje houden. „En

dat gebeurt dan wel samen, samen opbouwen, samen afbreken en de boel schoon afleveren.”

Voordat er vragen over komen snijdt hij zelf de deels uit de hand gelopen nieuwjaarsviering aan: „Ik wil er niet zoveel over zeggen, maar daar is niet alles goed gegaan. En dat heeft veel impact gehad in MaasdiJK. Als een jarenlange vrijwilliger, ook bij de brandweer, vraagt ermee te stoppen en ze blijven daarna toch vuurwerk gooien, dan is er wel wat gebeurd.”

De belangenvereniging is in 1985 opgericht toen het dorp MaasdiJK nog met Naaldwijk en Honselersdijk één gemeente vormde. In dat jaar was er een plan om op de dijk, ongeveer bij bakkerij Vreugdenhil, een verkeersplein aan te leggen waardoor de Onderdijk daar vrijwel zou verdwijnen en de huizen in de Willem III straat ongeveer tegen de dijkwand zouden komen te liggen. Er ontstond een ac-

tiegroep, breed verzet, de actie slaagde, het ging niet door. Wel was er een aanleiding om een bewonersvereniging op te richten. Noordam legt uit dat de motivatie daarvoor groot was: Samen sta je sterker en er moest een vuist gemaakt worden tegen dat vermaledijde Naaldwijk. „Hier leefde de gedachte dat ze in Naaldwijk zeiden: ‘Ach, daar wonen alleen maar boeren’.”

Gespannen relatie

Tijdens het gesprek wordt duidelijk dat vooral die gespannen relatie met Naaldwijk ertoe heeft geleid dat MaasdiJK zich steeds apart ging voelen. Ook na de vorming van de gemeente Westland is er nog steeds een collectieve afkeer tegen de ‘hoofdstad’ Naaldwijk die volgens veel MaasdiJKers wordt voorgetrokken, waar alles eerder kan. Zelfs de aimabele MBV-voorzitter laat zich ont-

Iedereen is hier hartelijk welkom als je gewoone een beetje aanpast

–Laurens Noordam

glippen: „Neem nou de trottoirbanden in Naaldwijk, wij kregen de af-dankertjes.” En ook dat er op hun plein maar geen prullenbakken kwamen terwijl die in Naaldwijk ruim werden geplaatst, geeft frustratie.

Het hoofddoel van de vereniging is nog altijd het behoud van de samenhang en de cultuur van MaasdiJK, vooral dat het eigen karakter blijft bestaan. Maar ook de leefbaarheid en de veiligheid van het dorp moet verbeteren. Zo kwamen er dankzij de burgerclub chicanes tegen te snel rijdend verkeer op de Onderdijk en is er een soort viaduct bij de Hoekse lijn gekomen voor fietsers, wandelaars en paardrijders.

Andere hoogtepunten zijn het voorkomen van de komst van een hoge windmolen en het realiseren van een verbindingsweg naar de twee giga-rotondes richting De Lier, het zogenoemde Pootje van Bram.

„Zonder die weg zou MaasdiJK verkeerstechnisch vrijwel van de wereld afgesloten raken.” Weer grappend zegt Noordam dat sommige MaasdiJKers dat niet eens zo erg zouden vinden. En is er nu nog iets te wensen? Spontaan schiet eruit: „Ik zou hier wel een goede fietsenmaker willen.”

Zorgen dat het echte MaasdiJK uiteindelijk zal verwateren door de komst van meer mensen van buiten en honderden arbeidsmigranten heeft hij niet. Noordam weet het niet zeker, maar hoopt wel dat zijn vereniging ooit het 50-jarig bestaan zal vieren. „Maar MaasdiJK blijft altijd bestaan.” Daarna krachtig: „Da’s niet uit te roeien!”

JUBILEUMBOEK

Boeiend beeld van de dorpelingen

De MaasdiJKse Belangenclub heeft nu zo’n 300 leden - voorzitter Noordam corrigeert gezinnen. Hij zegt dat zijn achterban ruim 900 inwoners telt. Op een totaal inwonertal van ongeveer 5500. Het jubileumboek *30 jaar MaasdiJKer in de*

kijker en mens voor de lens bevat ongeveer 150 portretten van MaasdiJKers. Originele, import en forensen.

Interviews

De titel van het boek verwijst naar twee series die jarenlang pagina 3 vulden van het

maandblad *De Maasbever* van de MaasdiJKse Belangen Vereniging. De trits interviews geeft een boeiend beeld van de verschillende dorpelingen. Bijna allemaal gewone, maar toch bijzondere mensen.

De boekensamensteller is Alex de Bok die ook secretaris van de vereniging is. Het boek kost 18 euro, maar je krijgt het gratis als je - voor minimaal twee jaar - voor 5 euro jaarlid wordt.

www.maasdiJK.info